

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 124.

Sjette Sessions anden Samling.

44de Møde.

Onsdagen d. 28de Februar.

(Forts.)

Alberti (fortsat): Den ærede Ordfører har opfattet min Stilling til Sagen forkeert; han udlægger det, som om jeg talte om den Forøgelse i Overlærernes Gagering, som er foreslaaet af Mindretallet; derimod har jeg aldrig talt; jeg har sagt: der foreligger her to Forslag; vi skulle bestemme os for, hvilket af disse Forslag der er det meest anbefalelige, og saa har jeg sagt, at jeg holdt paa Fleertallets Forslag, fordi Fleertallet tager mere Hensyn til Forbedring i Adjuncternes Stilling end Mindretallet. Dersom Mindretallet havde havt den samme Dyrkningsscala for Adjuncterne som Fleertallet, saa skulde jeg aldeles ikke have havt Noget imod at stemme for Mindretallets Forslag. Jeg troer, at den ærede Ordfører heraf vil see, at jeg slet ikke er imod Mindretallets Forslag, fordi Overlærerne derved blive noget højere gagerede. Jeg holder paa, at Adjuncternes Gage bør forhøies, og jeg gaar endogsaa et Skridt videre, end Udvalget i dets Heelhed har gjort, idet jeg endogsaa vil paa-
staae, at Adjuncternes Gager, saaledes som de stille sig efter det heldigste Forslag, ikke ere tilstrækkelige. Jeg siger, at de ikke ere tilstrækkelige, fordi de nuværende Adjuncters Gagering omtrent giver det selsamme Resultat, og fordi den Underviisningsplan, som nu følges ved de lærde Skoler, gør et langt større Krav til Lærernes Dygtighed, end tidligere har været Tilfældet, og endelig, fordi Adjuncternes Arbejde ikke er lidet forøget. Adjuncternes Arbejde har hidtil været 24 Timer ugentlig; det

er for kort Tid siden af Administrationen blevet sat op til 27 Timer, og nu er der her et Forslag om, at Arbejdet skal forøges til 30 Timer ugentlig. Dersom det lærde Skolevæsen havde Midler til endnu mere at forøge Adjuncternes Gage, saa troer jeg, at det vilde være en ligefrem Pligt at gjøre det, og jeg gjentager, hvad jeg ved den foreløbige Behandling af en lignende Lov har udtalt her i Thinget, at jeg vilde ansee det for meget godt, om der ved Medlæggelsen af flere lærde Skoler kunde tilveiebringes bedre Lønning for Adjuncterne ved de tilbageblevne.

Grundtvig: Ja, jeg skulde allermindst have taget Ordet i denne Sag, selv ikke naar der var blevet lagt megen Vægt paa Fordelingen af Skolepengene blandt Lærerne, som jeg maatte ansee for meget utilraadeligt, dersom ikke den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afdeling (Monrad) i mine Tanker havde drevet det endnu videre, idet han har foreslaaet, at Skolepengene skulde fordeles classeris, efter som der var et vist Antal Elever i Classen, ligesom han med det Samme yttrede, at han ansaae det for en Ulempe ved de lærde Skoler, at der sædvanligviis var saa Disciple i Classerne. Dette er efter min fulde Overbeviisning og efter min Erfaring i Skolevæsenet saa aldeles galt, at jeg ikke kan Andet, end at jeg maa modstige ham. Det kan meget godt være, at Latinskolerne, idetmindste endeel af dem, have for saa Elever til, at de vare en saa stor Beføstning værd; men det er ganske vist, at der ikke maa sættes en Præmie paa at have mange Disciple i Skolerne; thi jeg har aldrig kjendt nogen Latinskole, hvor der ikke, hvor saa Elever der end vare, dog var for mange, det vil sige, at der var flere, end der kunde have Gavn af at gaar der. Man maa